EVENIMENTE CU LARGĂ SEMNIFICAȚIE

Săptămîna care s-a încheiat — la fel și cele precedente — a înscris în cronica sa evenimente deosebit de importante și cu o largă semnificație, care autentifică substanțial dimensiunile ample și profunde ale climatului politic și social românesc, ale muncii poporului nostru.

În rîndul acestor evenimente — ilustrînd convingător strînsa unitate dialectică existentă între obiectivele de interes național și cele internaționale ale partidului și statului nostru, caracterul deosebit de activ al politicii externe românești — se înscrie vizita pe care președintele Republicii India, Varahagiri Venkata Giri, împreună cu soția, Sarasvathi Giri, au întreprins-o în România la invitația președintelui Consiliului de Stat Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Înscriindu-se firesc în coordonatele permanente, fundamentale ale politicii noastre externe, între care și aceea de dezvoltare a prieteniei și conlucrării cu statele ce și-au cucerit mai de curînd independența și luptă pentru consolidare, dialogul româno-indian, care în cursul ultimilor ani a cunoscut asemenea momente de majoră însemnătate ca vizita efectuată în India de șeful statului român și vizita în țara noastră a primului ministru indian, Indira Gandhi, a continuat acum la București sub semnul năzuințelor reciproce de a amplifica, de a face tot mai rodnice raporturile prietenești dintre cele două țări și popoare. Prin întreaga ei desfășurare, prin rezultatele fructuoase ale convorbirilor purtate de cei doi președinți, vizita înaltilor oaspeți indieni a deschis noi perspective ridicării pe o treaptă superioară a colaborării economice, tehnico-științifice și culturale dintre România și India, contribuind totodată la dezvoltarea prieteniei dintre cele două popoare, la triumful cauzei păcii și colaborării internaționale.

Ca în fiecare an, prima duminică a lunii octombrie a fost consacrată sărbătoririi „Zilei recoltei", Prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute în agricultură, în creșterea recoltelor și dezvoltarea zootehniei, în modernizarea bazei tehnico-materiale a acestei importante ramuri a economiei naționale potrivit programului atît de complex stabilit de partid.

Însuflețiți de îndemnurile mobilizatoare cuprinse în scrisoarea adresată de tovarășul Nicolae Ceaușescu organelor și organizațiilor de partid și de stat, tuturor lucrătorilor și specialiștilor din agricultură pentru executarea în timpul optim și de cea mai bună calitate a lucrărilor agricole de toamnă, oamenii muncii de pe ogoare — și alături de ei numeroși elevi, studenți, militari, salariați — au conferit „Zilei recoltei" un pronunțat caracter de lucru sărbătorind această zi printr-o activitate intensă, avîntată, pentru strîngerea și depozitarea actualei recolte și pregătirea celei viitoare.

Tradiționala sărbătoare a culminat prin marea adunare populară organizată la Slobozia, care a fost onorată de prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat. Această impresionantă manifestare — în cadrul căreia secretarul general al partidului a rostit o importantă cuvîntare, urmărită cu deosebit interes și subliniată deseori cu aplauze și ovații de către zecile de mii de oameni prezenți la adunare — a constituit o convingătoare dovadă a înaltei cinstiri pe care partidul, întregul nostru popor o acordă țăranimii, tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Tot duminică, într-o atmosferă de vibrant entuziasm tineresc, a avut loc pe stadionul Republicii din Capitală deschiderea anului sportiv școlar și universitar, de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. Printre miile de participanți s-au aflat și foarte mulți jucători de fotbal, componenți ai echipelor de copii și juniori, viitori performeri. În noul an școlar și universitar — așa cum s-au și angajat — ei vor pune, îmbinînd cît mai bine învățătura cu activitatea de pe stadion, să-și ridice măiestria sportivă, să se afirme prin talentul și pregătirea lor pentru a deveni cît mai utili fotbalului nostru de performanță.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

DE LA CALCULE TEORETICE, LA UN BILANȚ (TOTUȘI) NESATISFĂCĂTOR

Calificarea echipei României la turneul final al C.M., a ajuns să depindă de rezultatul ultimului meci din grupă (Albania — R. D. Germană), în sensul că o victorie a gazdelor, la 3 noiembrie, ar putea readuce reprezentativa română pe primul loc, bineînțeles, cu condiția prealabilă a cîștigării meciului de la sfîrșitul acestei săptămîni, cu Finlanda, de către echipa noastră.

Mai mult sau mai puțin iluzoriu, acest calcul există, nu poate fi ignorat, ceea ce face ca partida cu elevii lui **Laaksonen** să fie privită cu seriozitate în tabăra „tricolorilor" care își propun, fireste, să termine învingători, nu numai pentru acel minim procent de șanse teoretice, ci și pentru că doresc să-și ia o revanșă după semieșecul de la Helsinki (1—1), care a atîrnat atît de mult în balanța șanselor, în grupa a IV-a a preliminariilor C.M.

Acest prim obiectiv legat de meciul cu Finlanda — **cîștigătoarea jocului, pur și simplu** — nu este, desigur, greu de îndeplinit · pentru că, în ciuda tuturor carențelor fotbalului nostru, reale sau găsite la supărare, avem totuși o clasă superioară celei a finlandezilor (una din cele mai modeste reprezentative de pe continent) pe care, la București, echipa României îi poate întrece fără prea mari eforturi și... fără ca rezultatul să reprezinte o mare performanță.

Dificultățile legate de partida de peste cîteva zile apar însă atunci cînd calculele teoretice merg ceva mai departe și anume pornesc de la **un eventual meci nul în partida Albania — R. D. Germană.** În acest caz, **echipa României și cea a R.D.G. s-ar găsi finalmente la egalitate de puncte, urmînd ca primul loc să se decidă la golaveraj.** Pentru a-și întrece adversarul în cursa pentru calificare, echipa României ar avea nevoie de o victorie la nouă goluri diferență în jocul cu Finlanda! Așadar, **excluzînd posibilitatea unei înfrîngeri a echipei lui Buschner, echipei române îi mai rămîne, pentru calificare, șansa meciului nul la Tirana, coroborată însă cu victoria proprie, duminică, cu 9—0 sau 10—1.**

După cum se vede, situația nu este deloc simplă, ținînd, poate, de domeniul ultraoptimismului, dar o consemnăm totuși de dragul analizei teoretice. În ce măsură ne putem aștepta la o victorie de asemenea proporții este greu de spus, mai ales că la această oră nu deținem nici măcar punctul de reper pe care, eventual, l-ar putea reprezenta rezultatul de azi după amiază, de la Tirana, unde Finlanda întîlnește Albania, și care ne-ar putea da o idee asupra actualei forțe de joc a echipei nordice. Și pentru a epuiza gama calculelor, să mai notăm că, în caz de egalitate de puncte și golaveraj între echipele României și R.D.G. (situație la care s-ar ajunge prin meci nul la Tirana și victorie românească cu opt goluri asupra Finlandei), regulamentul Campionatului mondial prevede disputarea unui meci de baraj.

Rămîne, așadar, să vedem care va fi, duminică, răspunsul „tricolorilor", în raport cu toate aceste calcule pe care — în ciuda decepției provocate de eșecul de la Leipzig — unii iubitori ai fotbalului continuă să le facă și să spere în realizarea lor.

Vor lupta jucătorii noștri pentru realizarea unui scor cît mai mare, poate chiar pentru materializarea acelor îndrăznețe gînduri de 9—0 sau 8—0? Sau — afectați de insuccesul de la Leipzig și de indisponibilitățile survenite — vor abandona orice veleități și speranțe legate de un meci nul la Tirana, mulțumindu-se doar să cîștige, oricum, meciul cu Finlanda!

Părerea noastră este că **o echipă trebuie să-și joace din plin orice șansă, cît de mică, și că, prin urmare, meciul de duminică trebuie abordat de pe o asemenea poziție.**

Așteptăm deci, din partea „tricolorilor", în această ultimă partidă oficială a lor din 1973, un joc **avîntat, energic, ofensiv,** dorim să-i vedem acționînd în teren de o manieră care să convingă pe spectatori că ei își joacă în mod sportiv și ultimele șanse teoretice. Care — dacă se vor realiza — va fi cu atît mai bine...

Săptămîna trecută a fost marcată, sub raportul activității internaționale a fotbalului nostru, de returul meciurilor din prima etapă a cupelor europene intercluburi. Bilanțul acestei prime faze este, evident, **mai slab decît în ultimii ani:** doar două din cele patru formații s-au calificat pentru turul al doilea: **Dinamo București** în „Cupa campionilor" și **Universitatea Craiova** în „Cupa U.E.F.A." Într-un fel, performanța acestor două echipe era previzibilă, deoarece ele sînt în orice caz mai puternice și mai în formă decît celelalte două reprezentante ale noastre în competiții, F. C. Argeș (care traversează o perioadă de declin, confirmată și de campionatul intern) și Chimia Rm. Vîlcea, deținătoarea „Cupei României" rămînînd, deocamdată, doar... o echipă de Divizia B. Desigur, eliminarea piteștenilor, greu de evitat după un 1—5 în deplasare, ne afectează nu numai prin faptul în sine, ci și prin „amănuntul" că nici pe terenul propriu ei n-au reușit să cîștige, măcar la diferență de un gol-două, ceea ce — poate — ar fi făcut supărarea mai ușor de suportat. Cît despre faptul că în „Cupa cupelor" fotbalul nostru a fost reprezentat de o formație din al doilea eșalon valoric, această scuză mai degrabă... acuză.

Revenind la cele două calificări obținute, subliniem în primul rînd valoarea celei realizate de Universitatea, care a avut în Fiorentina un adversar mult mai puternic decît a fost Crusaders pentru Dinamo.

Să sperăm acum că aceste două echipe românești rămase în cursă ne vor reprezenta și în etapa a doua cu succes, deși acum, amîndouă, au în față **adversari mai puternici, ambii lideri — la această oră — în campionatele naționale respective.** Dacă o comparație între Crusaders și Atletico Madrid nici nu poate fi făcută, superioritatea netă a campioanei spaniole asupra celei nord-irlandeze fiind în afara oricărei discuții, credem că nu greșim nici în afirmația că Standard Liège va fi pentru craioveni un adversar mai dificil decît a fost echipa din Florența. Și aceasta, în primul rînd, pentru că dacă Fiorentina s-a găsit, în ambele jocuri împotriva craiovenilor, în perioada precompetițională (deci fără a fi atins forma cea mai bună) lucrurile stau total opus în privința lui Standard Liège, aflată — la această oră — cu șase etape de campionat „în picioare", la care se vor adăuga, pînă la datele meciurilor, și altele...

Iată de ce buna reprezentare a fotbalului românesc în etapa a doua a acestor prestigioase competiții trebuie privită cu toată seriozitatea, atît de cele două cluburi, cît și de F.R.F. În acest sens, ni se pare interesantă propunerea ziarului „Informația Bucureștiului" ca meciul de campionat din etapa a X-a, dintre Universitatea și Dinamo, meci de mare solicitare pentru ambele formații, să se dispute mai devreme decît duminică 21 octombrie, deoarece programarea lui cu numai trei zile înaintea abordării etapei a doua a cupelor europene ar putea diminua randamentul echipelor respective la Liège, ca și la București. Bănuim că și „U" Craiova și Dinamo sînt la fel de interesate în acest sens...

Radu URZICEANU

SUBLINIERI

ANTRENORII...

Duminică însorită pe stadionul „23 August", cuplajul inter-bucureștean, deci atracție mare, peste 50 000 de spectatori, 180 de minute de fotbal. **Dar ce fel de fotbal?**

Iată întrebarea după două meciuri al căror nivel a fost **80 la sută din timpul de joc submediocru.** Slaba calitate a derbyurilor bucureștene a fost comentată de mulți spectatori și telespectatori, de presă. În tribune s-au aflat ziariști italieni, un impresar brazilian și un spaniol, antrenor secund la Atletico Madrid, **Peiro.** Primii cunoșteau fotbalul românesc din confruntările de acum cîțiva ani cu Italia, din turneul final al campionatului mondial din Mexic '70; ultimul, jucase la Inter Milano, în C.C.E., contra lui Dinamo. În felul lor, fiecare a părut surprins de evoluția fotbaliștilor bucureșteni, **în sensul scăderii nivelului de joc și lipsei de modernism în evoluție.** Mai pripit, **Peiro** a declarat chiar că Dinamo nu va putea face dificultăți echipei sale nici la București, nici la Madrid, **prezicînd pentru Atletico Madrid victorii și în tur și în retur!**

Prin urmare, ceea ce l-a frapat pe antrenorul spaniol, la prima luare de cunoștință cu fotbalul românesc, a fost **lipsa de eficacitate** și a afirmat că el nu crede ca Dinamo să aibă posibilități mai mari decît a arătat în partida cu Rapid. Lăsînd la o parte părerea lui **Peiro,** care sperăm că va ambiționa pe dinamoviști, constatăm totuși că, în acest început de campionat, se înregistrează o lipsă evidentă de progres în jocul echipelor, de apropiere de jocul modern: **evoluții lente, joc lateral, marcaj și demarcaj deficitar, șuturi slabe, fără adresă, perioade mari de joc anost, cu intervale mici de fotbal corespunzător.**

Independent de ratarea calificării echipei naționale la C.M. '74 sau de eventuala obținere a unei participări **în extremis, scăderea nivelului de joc față de perioada precedentului campionat mondial din Mexic,** sau imediat după acest eveniment, **este un fenomen alarmant,** deoarece, în mod logic, **între două campionate mondiale ar fi fost obligatoriu să fie înregistrat un progres** pe toate planurile fotbalului național.

Cine este de vină că mutațiile petrecute în fotbal în ultimii ani n-au găsit ecou la noi? Fără a ocoli federația și cluburile, primii responsabili sînt antrenorii de fotbal. De mai bine de 10 ani s-a realizat și se continuă cu regularitate vechea lor dorință de a circula în lume pentru a vedea fotbalul străin la fața locului. Zeci și zeci de antrenori au fost peste hotare la cursuri internaționale, la vizionări de echipe străine etc., în schimb **contribuția lor a rămas la tipare vechi.** Situația aceasta se perpetuează pentru că acești antrenori de profesie nu sînt organizați, nu dezbat probleme actuale ale fotbalului, nici în legătură cu echipele lor, nici cu echipele reprezentative. Repetăm o dată oară, că **acest Colegiu central al antrenorilor duce o activitate formală, administrativă, în loc să fie forul care animă și contribuie la progresul acestui sport.** Un colegiu de 21 antrenori, cu un birou de 11 antrenori, care se întrunesc cîte o dată 6—7 și pînă la sfîrșitul reuniunii rămîn 2—3. Un colegiu fără o încăpere, fără dotații, fără documentare, fără bibliotecă, fără mijloace de înregistrare și proiecție. **1500 de antrenori pe liste, din care activează aproximativ 350,** dar avem echipe în județe fără antrenori, **antrenori cu stagii de serviciu care stau aciuiți pe posturi de consilieri, prin coloane de reviste, prefăcîndu-se puțin utili sau de-a dreptul inutili în speranța de a obține angajamente peste hotare,** în schimb antrenori foarte tineri, fără state de serviciu și filieră de antrenorat au devenit peste noapte antrenori în Divizia A. **În loc să fie uniți, în interesul fotbalului, mulți antrenori sînt dezbinați de interese mărunte,** colegiul nu-i interesează și nu-i unește, iar **federația nu cere socoteală pentru ceea ce a investit în foarte mulți antrenori,** capital moral, material, valutar.

Ceea ce reprezintă inginerii pentru construcția țării, medicii pentru sănătatea populației, **ar trebui să însemne antrenorii de fotbal pentru acest sport atît de îndrăgit de sute și sute de mii de oameni din țara noastră** a căror relaxare o constituie stadioanele și terenurile mari și mici, cu actorii și regizorii lor, atît de iubiți, dar puțin darnici.

Aurel NEAGU